

यथाचाहंपूर्वमतिमूढआसं यथाचनारदेनानुगृहीतोऽस्मितस्सर्वातर्यामिणस्तवमयाकिंप्रकाशनीयमित्याह विदितमिति विशेषेणज्ञाप्यंप्रकाशनीयं कियदिव न किमपीत्यर्थः सवितुर्यथाखद्योतैः प्रकाशनीयं नास्ति तद्वत् ॥ ४६ ॥ उक्तलक्षणं भगवंतं प्रणमति नम इति द्वाभ्याम् सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशायसमर्थाय दुरवसिता अविज्ञाता आत्मगतिर्निजंतत्त्वं यस्य तस्मै केषां कुयोगिनाम् केन भिदा भेददृष्ट्या ॥ ४७ ॥ श्वसंति चेष्टंते चेकितानं पश्यंतमनु चित्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि उच्चकंति स्वारूढं पश्यंति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मेऽनुशासनं मद्दिष्य उपदेशः तेन तया च विद्यया अस्माच्च दर्शना

विदितमनंतसमस्तं तव जगदात्मनो जनैरिहा चरितम् ॥ विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिव सवितुरिव खद्योतैः ॥ ४६ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदयेशाय ॥ दुरवसितात्मगतये कुयोगिनां भिदा परमहंसाय ॥ ४७ ॥ यं वै श्वसंतमनु विश्वसृजः श्वसंतियं चेकितानमनु चित्तय उच्चकंति ॥ भूमंडलं सर्षपायतियस्य मूर्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ॥ ४८ ॥ श्रीशुक उवाच संस्तुतो भगवानेव मनंतस्तमभाषत ॥ विद्याधरपतिं प्रीतश्चित्रकेतुं कुरुद्वह ॥ ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच यन्मरदांगिरोभ्याति व्याहृतं मेऽनुशासनं ॥ संसिद्धोऽसितयाराजन् विद्यया दर्शनाच्च मे ॥ ५० ॥ अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूतभावनः ॥ शब्दब्रह्म परं ब्रह्म ममोभेशाश्वतीतनू ॥ ५१ ॥ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनिसंततं ॥ उभयंच मया व्याप्तं मयि चैवोभयंकृतं ॥ ५२ ॥

तसंसिद्धोऽसि ॥ ५० ॥ तद्वोधदाढ्याय स्वयमप्युपदिशति अहमित्यादिना सर्वभूतान्यहमेव भूतानामात्मा भोक्ताऽप्यहमेव भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं मद्भितिरिक्तं नास्तीत्यर्थः यतोऽहं भूतभावनः भूतानां प्रकाशकः कारणंच ननु शब्दब्रह्म प्रकाशकं परंब्रह्म कारणंच प्रकाशकंच सत्यं ते उभे ममैव रूपे इत्याह शब्दब्रह्मेति शाश्वती शाश्वत्यौ ॥ ५१ ॥ अतस्त्वमेवंपश्येत्याह लोके भोग्यप्रपंचे भोक्तृत्वेन विततमनुगतमात्मानं लोकं चात्मनि भोग्यत्वेन संततं व्याप्तम् तदुभयंच मया कारणान्मात्मना व्याप्तम् मयि चैवोभयंकृतं प्रकल्पितं स्मरेदिति तृतीयेनान्वयः पश्येदित्यध्याहारोवा ॥ ५२ ॥